

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 18. listopadu 2021 v trestní věci obžalovaného **P.V.**, narozeného XXXXX v XXXXX, o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Třebíči ze dne 24. 3. 2021, č.j. 2 T 53/2020-178,

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresní soud v Třebíči uznal obžalovaného vinným přečinem krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se dle zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že jako znalec v oboru doprava, odvětví silniční doprava, jmenovaný rozhodnutím předsedy Krajského soudu v Brně ze dne 20.2.1991, č.j. 670/91, vypracoval dne 15.6.2018 pro zadavatelku L. K., nar. XXXXX do probíhajícího řízení před Okresním soudem v Benešově, sp. z. 10T 42/2018 pro přečin ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 148 odst. 1 trestního zákoníku znalecký posudek poř. č. 253-38/18, který byl v písemné podobě dne 21.6.2018 předložen obhájcem obviněné L. K. u hlavního líčení, když tento posudek obsahoval nepravdivé a matoucí závěry, které měly přesvědčit soud o tom, že projednávanou dopravní nehodu, ke které došlo dne 16.12.2017 v 15.20 hodin na křižovatce silnice I/3 s místní komunikací u obce Hostišov, zavinil poškozený T. D., nar. XXXXX, když především znalec vědomě nesprávně vyhodnotil střetové konfigurace vozidel zn. Škoda Fabia, r.z. XXXXX, které řídila L. K. a VW Passat, r.z. XXXXX, které řídil T. D., tedy místo střetu střetové polohy, střetové rychlosti a směr pohybu vozidla VW Passat, kdy zcela ignoroval stopy, které byly policejním orgánem zjištěny při o hledání místa dopravní nehody, byly zadokumentovány a byly znalci k dispozici, stanovil rychlost vozidla VW Passat, aniž by provedl analýzu rychlosti tohoto vozidla, stejně jako neprovedl analýzu střetu vozidel a své závěry, jako např. reakci řidiče vozu VW Passat před střetem, vedl tak, aby pomocí tohoto posudku byla obhajobě poskytnuta možnost podpořit tvrzení L. K., že na projednávané nehodě nenese zavinění.

A za to podle § 346 odst. 1 za použití § 67 odst. 2 písm. b) a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku uložil obžalovanému peněžitý trest ve výměře osmdesáti denních sazeb po tisíci korunách, tedy celkem ve výši osmdesát tisíc korun.

Zároveň mu uložil podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu znalecké činnosti v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady motorových vozidel, strojírenství všeobecně se specializací opravárenství a technický stav motorových vozidel, doprava silniční městská se specializací pro technické posudky o příčinách dopravních nehod v trvání dvou let.

2. Proti tomuto rozsudku si obžalovaný podal včas odvolání, které si dílem zdůvodňoval sám, dílem ho zdůvodnila JUDr. Soňa Nathová jako obhájkyň obžalovaného a obhájce obžalovaného Mgr. et Bc. Pavel Skřípec.
3. JUDr. Soňa Nathová nejdříve poukázala na zásadní chyby ve znaleckém posudku obžalovaného, dále na to, že soud prvního stupně s tímto znaleckým posudkem nezacházel jako se znaleckým posudkem, ale jako s pouhou listinou – to ve věci původní, a to Okresního soudu Benešov sp.zn. 10 T 42/2018, kdy tomuto soudu vytýká, že nepostupoval řádně, stejně tak vytýká totéž Krajskému soudu v Praze, který tehdy rozhodoval o odvolání nyní dnes již odsouzené K. a uzavírá, že prostou listinou nemůže být naplněn znak nepravdivého znaleckého posudku ve smyslu § 346 odst. 1 trestního zákoníku.

Dále nesouhlasí s hodnocením důkazů soudu prvního stupně, kdy tento soud, míněn tím Okresní soud v Benešově, postavil skutkový děj nikoliv na výpovědi dnes již odsouzené K..

Dále tvrdí, že i Znalecký ústav Pardubicích vycházel z toho, že Passat, který jel po hlavní silnici, jel v levém pruhu a nikoliv v pravém, jak tvrdí svědek D.. Dále tvrdí, že obžalovaný je vysoce odborně zdatný, neboť od roku 1991 vykonává znaleckou činnost v tomto oboru, naznačuje, že mezi nyní obžalovaným a Znaleckým ústavem v Pardubicích jsou rozdílné odborné názory, dále zmiňuje jakýsi jiný posudek, který byl obžalovanému Znaleckým ústavem v Žilině potvrzen.

4. Obhájce Mgr. et Bc. Pavel Skřípec vytýká soudu prvního stupně u hlavního líčení, že jednak nebyla prokázána subjektivní stránka jednání obžalovaného a že mu nebyl dán dostatečný prostor k tomu, aby se k věci mohl vyjádřit. Poukazuje na závěr znalce Ing. Zdeňka Mrázka PhD., který obhajoval posudek ústavu, který vyhodnotil znalecký posudek obžalovaného jako extrémní stupeň nedbalosti a vysokým stupněm neodbornosti, z čehož dle názoru obhájce nelze dovodit úmyslné jednání. Dále vytýká soudu prvního stupně, že se nezabýval motivem jednání, trval na tom, že nyní odsouzenou K. nikdy neviděl, nemá k ní žádný vztah a nakonec trvá na tom, že na závěr hlavního líčení mu nebylo umožněno se k věci vyjádřit ve formě závěrečné řeči, ale pouze mu bylo uděleno poslední slovo, čímž byla zásadním způsobem omezena jeho práva.
5. Sám obžalovaný se též k věci vyjádřil, opakoval svoji verzi tak, jak stanovil skutkový děj, trval na tom, nesouhlasí se závěry znaleckého posudku ústavu v Pardubicích, trvá na své verzi.
6. Odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal výroky napadeného rozsudku, a to v intencích podaného odvolání, přezkoumal zároveň způsob řízení před soudem prvního stupně a dospěl k následujícím závěrům. Pokud jde o způsob řízení před soudem prvního stupně, tak zde odvolací soud neshledává závady. Soud prováděl důkazy způsobem, tak jak předpokládá trestní řád, kdy pokud jde o námitku, že neměl možnost se vyjádřit, tak podle protokolu o hlavním líčení je zřejmé, že obžalovaný se vyjádřil k podané obžalobě s tím, že neuznává svoji vinu, pokud dále nevypovídal, tak to je jeho právo.
7. Pokud je dále procesně vytýkáno, že nedostal prostor na závěr po provedeném dokazování se vyjádřit, tak ani této námitce nelze přisvědčit. Dle protokolu o hlavním líčení soud udělil slovo k závěrečným řečem a obžalovaný vypověděl a je třeba zdůraznit, že protokoluje se pouze to podstatné, více jak dvě stránky hustě psaného strojopisu, tak rozhodně nelze tvrdit, že nedostal možnost se k věci vyjádřit.
8. Pokud je dále namítáno špatné právní hodnocení jednání obžalovaného, tedy že se jeho vlastním zaviněním nejednalo o znalecký posudek, neboť obsahuje mylné informace, tak s tímto by se na

první pohled dalo souhlasit, ovšem věc má tu vadu, že potom, by jeho jednání bylo třeba posoudit podle přísnějšího ustanovení § 346 nikoliv odstavce prvního, ale odstavce druhého, který směřuje na tvrzení svědka, které kupodivu je přísnější jak tvrzení znalce.

9. Především je třeba připomenout, že skutkový děj, o který se jedná v trestní věci dnes již odsouzené K. Okresního soudu v Benešově sp.zn. 10 T 42/2018, je zcela jednoduchý a průzračný. Dnes již odsouzená vyjíždí na hlavní silnici kde je značka „dej přednost v jízdě“, ona sama vjede do této křižovatky a v okamžiku, jak sama uvádí a jak potvrzuje i její manžel, který tehdy ve vozidle byl, v okamžiku, kdy uviděla vozidlo poškozeného, chtěla zrychlit a přejet pruhu ve směru jízdy, tehdy poškozeného, avšak automobil se nerozjel. Následně došlo ke srážce. Věc je tak zcela banální a jednoduchá, která se odehrává dnes a denně na všech silnicích a i sama dnes již odsouzená z počátku uváděla, že poškozený jel v pravém jízdním pruhu, teprve v pozdějších fázích počala tvrdit jako jediná ze všech, že poškozený jel v levém jízdním pruhu. Na tomto tvrzení postavil náš obžalovaný V. bez dalšího skutkový děj, který je zcela jednoznačně vyvrácen analýzou, jak by situace vypadala, kdyby poškozený narazil do vozidla odsouzené K. v levém jízdním pruhu, zejména pak na čl. 34 pv. spisu.
10. Rozhodně však není pravdivé tvrzení, že i znalecký ústav vycházel z jízdy v levém jízdním pruhu, vysvětluje proč ve svém posudku, tedy umístěním střepů vozidla při pravé krajnici a pouze znázorňuje ty rozdíly, jak by vypadalo konečné postavení vozidel, tedy zcela jinak než bylo zachyceno v případě, že by poškozený narazil do odsouzené jízdou v levém jízdním pruhu.
11. Všechny tyto okolnosti jsou tak banální, že benešovský soud prvního stupně zcela správně v rámci rychlosti řízení abstrahoval od „znaleckého posudku V.“ a stejně tak učinil i Krajský soud v Praze, kdy oba soudy se velice podrobně zabývaly touto okolností, proč našemu obžalovanému nepřisvědčili a nezměnili skutkový děj týkající se nehody, kterou zavinila odsouzená K.. Pokud obžalovaný v rámci svého odvolání dodal ještě DVD disk, kde opětovně setrval na své verzi jízdy poškozeného v levém jízdním pruhu s různými rychlostmi, tak i tato jím předložená varianta je v rozporu s reálným světem, neboť jak vyplývá i z výpovědi odsouzené K. a jejího manžela po střetu vozidla, které zůstalo fakticky kolmo na hlavní silnici, toto jenom postrčili, aby v levém jízdním pruhu nepřekáželo, kam bylo odhozeno vozidlem poškozeného a jenom ho rovně odtlačili zpět na vedlejší silnici, ze které před chvílí vyjeli. Ani tato simulace neodpovídá realitě, neboť jak je z ní patrné, vozidlo poškozeného by mělo narazit do zábradlí mostní konstrukce fakticky kolmo, což je však v příkrém rozporu s podchyceným postojem tohoto vozidla po nehodě a poškozením, které dokresluje, že do tohoto mostku narazil poškozený pod cca 45° úhlem, navíc jak je patrné, tímto pohybem došlo k vyvrácení celého bloku betonu, kdyby narazil tak jak naznačuje obžalovaný V., tak by zřejmě k vyvrácení jen stěží mohlo dojít.
12. Jediné, co zůstává zcela nejasné je motiv jednání obžalovaného. Jako první se bezpochyby nabízí zjištěnost, která však prokázána nebyla a jako druhý motiv může být narcismus našeho obžalovaného, který tak jak se předváděl u odvolacího soudu, trpí pocitem zřejmě nadřazenosti nad ostatními, avšak je nám ulehčeno to, že motiv není součástí skutkové podstaty trestného činu a tudíž se jím nemusíme tak hluboce zabývat.
13. Pokud jde o právní stránku věci, tak bezpochyby obžalovaný hodlal, alespoň předstírat, že se o znalecký posudek jedná, neboť ho opatřil znaleckým razítkem a znaleckou doložkou, byť možná jen za účasti písařských chyb.
14. Pokud jde o úvahy o druhu a výši trestu, tak ani zde odvolací soud neshledává vady, neboť uložený trest je velmi mírný a rozhodně ne nepřiměřeně přísný.
15. Poněvadž odvolací soud ve věci závady neshledal, odvolání jako nedůvodné zamítl.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč.** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 18. listopadu 2021

Miroslav Dlouhý v.r.
předseda senátu